افرأیتم ما تمنون (ای زنان و مردان، آیا آنچه که امناء می‌کنید می‌دانید چیست؟)

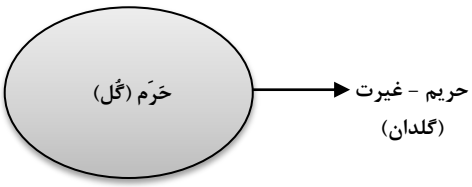
انسان هنوز از ماده ساخت زن و مرد آگاه نیست و آرام آرام در حال شناخت آن می‌باشد، پس چگونه می‌تواند خالق آن باشد؟ خداوند بدن را طوری آفرید که در آن نطفه خلق شود. انسان با وجود پیشرفت در هر یک از شاخه‌های علمی و هنری، همچنان در خلق موجودی که در وجود آن نطفه شکل گیرد، عاجز و ناتوان است. خداوند این نطفه را در وجود آدمی قرار داده است و هیچ دلیلی برای بروز غرور در آدمی وجود ندارد و کسی که دچار غرور شود، نادان است.

خداوندی که هفت چرخِ گردون و هفت آسمان را خلق کرد به ما لطف و احسان کرده و ما را از نطفه آفرید. خداوند ما را به گونه‌ای آفرید که محبت مادری و پدری در هنگام بسته شدن نطفه، در وجود ما قرار گیرد. خداوند فرموده است که ازدواج کنید تا از طریق این ازدواج، زن و مرد با محبت بیامیزند و نطفه‌ای از محبتشان شکل گیرد، بر خلاف نطفه‌ای که از ارتباط حرام شکل گیرد که هیچ محبتی در وجود آن نیست و هدف آن فقط و فقط ارضای شهوت بوده است. عملی که حتی از روابط حیوانی پست‌تر است، چرا که حیوانات نیز دارای محبت به زوج خود بوده و صرفا برای ارضای شهوت آمیزش نمی‌کنند.

کسی که از حرام زاده شده باشد، محبتی در نطفه او نخواهد بود و به همین دلیل حرام‌زاده منشا فساد است. بسیار مهم است که نطفه چگونه بسته شود. اینکه نطفه از روی عشق بسته شود یا از روی خیانت! عشق با محبت ظاهری متفاوت است. برخی برای بردن لذت، محبت ظاهری می‌کنند. این محبت حقیقت و باطن ندارد و صرفا ظاهری است. چون بنای آن پایداری ارتباط نیست و میثاقی بسته نمی‌شود که اگر محبتی است پایدار باشد و فرزند در بهشت خانواده تربیت شود. تنها بحث لذت جنسی در آن مطرح است.

مادر فقط کسی نیست که می‌زاید، مادر کسی است که با عشق فرزندش را می‌پروراند. مادر باید به فرزندش محبت بچشاند تا محبت در جامعه سر ریز شود. فرزند نامشروع، چون خود را حاصل خیانت می‌داند، دچار حقارت و عقده‌هایی می‌شود که نتایج آن در جامعه ظاهر می‌شود. خیانت، جنایت و ... نتایج نبود محبت در وجود افراد است.

خداوند در قرآن می‌فرماید: مراقب باشید در هنگام بسته شدن نطفه، شیطان شریکتان نباشد. یعنی در هنگام مقاربت تمام حواستان به همسرتان باشد و در فکر دیگری نباشید. فردی که حتی در ناخودآگاه فکرش، فرد دیگری وجود داشته باشد، نطفه او با عشق بسته نخواهد شد. حتی این آمیزش، آمیزش عاشق و معشوق نخواهد بود.

اگر مردی غیرت نداشت یعنی حریم نداشت و خود حریم شکن بود و وارد حریم دیگری شد، گُلِ دیگری را چید، خود نیز اجازه خواهد داد وارد حریمش شوند و غیرتی نخواهد داشت.

چیزی که طبیعت زن می‌خواهد این است که در حریم باشد، یعنی همسرش فقط و فقط او را دوست داشته باشد و فکر، نگاه و گوش شوهرش به سمت هیچ زن دیگری نباشد و اجازه ندهد هیچ مرد دیگری وارد حریمشان شود. مثال گُل و گلدان.

امیرالمومنین می‌فرمایند: هنگامی که با همسر خود هستید، مبادا ذهنتان جای دیگری باشد.

همان طور که برای رانندگی، قوانینی وجود دارد، حجاب نیز دارای قاعده و قانون است. رعایت پوشش در جامعه لازم است و نمی‌توان بدون پوشش مناسب در جامعه حاضر شد. در خلوتِ شخصیِ زن و شوهر تنها پوشش‌ها کنار می‌روند.

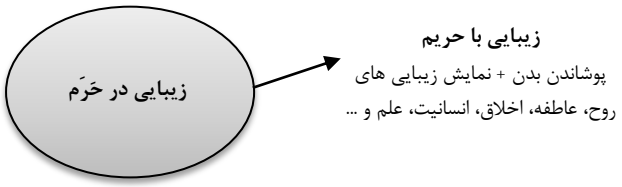
اگر حریم‌ها و حرم‌ها رعایت شود نتیجه آن "تفاوت" است. یعنی هنگامی که فردی بیرون از خانه می‌رود، زیبایی‌های جسمانی را نمی‌بیند و جسمش در بیرون پوشیده است. در جامعه‌ای که افراد در آن زیبایی جسم خود را نپوشانند، این زیبایی عادی شده و در نتیجه فرد در خلوت نیز برای همسرش زیبایی و جلوه نخواهد داشت. زیرا روح و قلب دارای ظرفیت محدودی است.

ما جعلَ الله لمرءٍ من قلبین فی جوفه (خداوند در سینه شما دو قلب قرار نداده است.)

اگر خودتان را در بیرون از خانه پوشاندید و نگاه و گوش خود را حفظ کردید، این زیبایی برایتان عادی نمی‌شود و این جاست که تفاوت را احساس خواهید کرد. در این شرایط شاهد پیوند قلب‌ها هستیم و نطفه با عشق بسته می‌شود. اگر قلب‌ها به هم پیوند بخورد، محال است همسران به هم دروغ بگویند، زیرا یکدیگر را دوست می‌دارند. تمام ناآرامی‌های خانواده به احساس، حجاب و مفهوم حریم و حرم بر می‌گردد. اگر این حجاب به معنی درست بود و همسران قلب خود را مراقبت می‌کردند، ورودی‌ها را کنترل می‌کردند، طلاق در جامعه به شدت کاهش پیدا می‌کردند.

سوره مبارکه زخرف: اَوَ مَن یُنَشاءُ فی الحِلیةِ و هو فیِ الخِصامِ غیر مبین. (زنان دوست دارند در زینت بزرگ شوند.)

به همین دلیل فرمودند برای زنانتان لباس زیبا بخرید، چرا که طبع زنان علاقه به زینت است. مردان باید همواره به این طبع در همسرشان توجه کنند. این طبع و میل زیبایی مخصوص فضای خصوصی خانه و داخل حریم است و خارج از آن زیبایی با حریم باید کنترل شود. نباید این زیبایی حریم‌ها را بشکند و جذابیت جنسی داشته باشد. باید این زیبایی در غالب حریم باشد. در جامعه باید زیبایی‌های روح و اخلاق بروز کند. این پوشش ظاهری هم به مردان و هم زنان توصیه شده است.

آدم‌ها به سه دسته تقسیم می‌شوند:

۱- خبیث: (نجس ، رِجس) ← مغضوب علیهم (کافر) ← صهیونیسم ← مسیحی (آوانجلیس)، یهودی (اسرائیلی)، مسلمان (بهایی - وهابی)

۲- الضالین: (افراد پاک که آلوده شده‌اند.)

۳- انعمت علیهم: (مهدی (ع))

هرکس که گناه کند، سبب آلودگی روحش می‌شود. افراد پاکی که آلوده می‌شوند جزو الضالین محسوب می‌شوند که اکثریت مردم را شامل می‌شوند. اما جزو انسان‌های خبیث نیستند.

انسان‌های " انعمت علیهم" هدایت شده هستند مانند حضرت مهدی (عج).

تنها انسان‌های خبیث وارد جهنم می‌شوند و مورد غضب خداوند و عذاب دائم قرار می‌گیرند. (کافران = افرادی که با نیکی و خیر مبارزه می‌کردند.) و انسان‌های الضالین طی یک عذاب موقت در دنیا و آخرت پاک و بخشیده می‌شوند.